

INWENTOWAĆ (2) *vb impf*

inf inwentować (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Wpisywać do inwentarza [inventare Łac sr] [co] (2) : Rewizory do wżzech dóbr náfzych [...] wyśyłamy [...] rewidować y inwentować dochody/ których podáfiliśmy im śpífki/ áby wiedźieli do których dóbr iechác máią SarnStat 1129, 418.

Cf **INWENTOWANY**

TZ